Δραστηριότητα 1: Εισαγωγή στο xv6 Kernel & Προσθήκη System Call

ΑΣΚΗΣΗ 1

Οι κλήσεις συστήματος που είναι διαθέσιμες στα προγράμματα χρήστη βρίσκονται στο header file *user.h* του φακέλου *include.*

Από τον φάκελο user βλέπω τα προγράμματα χρήστη και επιλέγω το kill.c

```
natalia@debian:~/xv6/user$ lscat.cgrep.cln.cmkdir.crm.cstressfs.czombie.cecho.cinit.clotteryschedtest.cmyprogram.cschedtest.cusertests.cforktest.ckill.cls.cprogram_getfavnum.csh.cwc.c
```

NATAΛΙΑ ΡΟΥΣΚΑ 1092581

20/10/2024

```
#include "types.h"
#include "stat.h"
#include "stat.h"
#include "user.h"

int
main(int argc, char **argv)
{
   int i;
   if(argc < 1){
        printf(2, "usage: kill pid...\n");
        exit();
   }
   for(i=1; i<argc; i++)
        kill(atoi(argv[i]));
   exit();</pre>
```

Aν ο αριθμός των ορισμάτων (argc) είναι μικρότερος από 1 τυπώνεται το μήνυμα "usage: kill pid..." στο standard error stream ώστε να καταλάβει ο χρήστης ότι πρέπει να περάσει ως όρισμα το process id και το πρόγραμμα τερματίζεται με κλήση της system call exit(). Αλλιώς για κάθε όρισμα στο argv (argument vector) καλείται η system call kill(pid) από το kernel, όπου pid ακέραιος. Η atoi() μετατρέπει το αριθμητικό string (όρισμα) σε integer. Η $kill(int\ pid)$ βρίσκεται στο kernel/proc.c και σκοτώνει τη διεργασία με το δοσμένο pid. Το πρόγραμμα τερματίζει με την exit() όταν επιστρέψει σε user mode.

ΑΣΚΗΣΗ 2

Δημιουργώ στο φάκελο xv6/user με την εντολή touch myprogram.c το παρακάτω πρόγραμμα χρήστη

```
#include "types.h"
#include "stat.h"
#include "user.h"

int main(int argc, char* argv[])
{
printf(1,"My first user program\n");
exit();
}
```

Για να προστεθεί το πρόγραμμα στο image του xv6, προσθέτω στη λίστα USER_PROGS του Makefile το όνομα του προγράμματος χρήστη και με τις εντολές make //compile; make qemu //run on qemu το λειτουργικό σύστημα xv6 τρέχει στον QEMU emulator και βλέπω το αποτέλεσμα του προγράμματος που δημιούργησα.

```
USER_PROGS=\
cat\
echo\
forktest\
schedtest\
grep\
init\
kill\
ln\
ls\
mkdir\
rm\
sh\
stressfs\
usertests\
wc\
zombie\
lotteryschedtest\
myprogram\
```

```
cpu0: starting xv6
cpu1: starting
cpu0: starting
init: starting sh
$ myprogram
My first user program
$
```

NATAΛΙΑ ΡΟΥΣΚΑ 1092581 20/10/2024

ΑΣΚΗΣΗ 3

Με την εντολή grep -r (global regular expression print) μπορούμε να βρούμε την αναφορά της uptime στον τρέχοντα κατάλογο και σε όλους τους υποκαταλόγους.

```
natalia@debian:~/xv6$ grep -r "uptime" *
include/syscall.h:#define SYS_uptime 14
include/user.h:int uptime(void);
kernel/syscall.c:extern int sys_uptime(void);
kernel/syscall.c:[SYS_uptime] sys_uptime,
kernel/sysproc.c:sys_uptime(void)
ulib/usys.S:SYSCALL(uptime)
```

Η υλοποίηση της uptime βρίσκεται στο αρχείο sysproc.c του φακέλου xv6/kernel.

```
// return how many clock tick interrupts have occurred
// since start.
int
sys_uptime(void)
{
    uint xticks;
    acquire(&tickslock);
    xticks = ticks;
    release(&tickslock);
    return xticks;
}
```

Με την acquire(&ticksclock) κλειδώνω την πρόσβαση στη μεταβλητή ticks ώστε να μη μπορεί να χρησιμοποιηθεί από άλλες διεργασίες. Η xticks παίρνει την τιμή της global μεταβλητής ticks που αυξάνεται κάθε φορά που το ρολόι προκαλεί διακοπή. Οπότε μετράει πόσες διακοπές ρολογιού έχουν γίνει από τη στιγμή που ξεκίνησε το σύστημα. Με την release(&ticksclock) απελευθερώνω τη πρόσβαση στη μεταβλητή ticks και από άλλες διεργασίες.

ΑΣΚΗΣΗ 4

Ένα πρόγραμμα χρήστη καλεί κάποια system call, ο ορισμός της οποίας βρίσκεται στο user.h

Έπειτα εκτελείται ο assembly κώδικας που βρίσκεται στο ulib/usys.S

```
#include "syscall.h"
#include "traps.h"

#define SYSCALL(name) \
    .globl name: \
    movl $SYS_ ## name, %eax; \
    int $T_SYSCALL; \
    ret

SYSCALL(getfavnum)

SYSCALL(fork)

SYSCALL(exit)

SYSCALL(wait)
```

Ο αριθμός που αντιστοιχεί στην συγκεκριμένη system call αποθηκεύται στο καταχωρητη eax. Οι αριθμοί SYS_name ορίζονται για κάθε system call στο /include/syscall.h

NATAΛΙΑ ΡΟΥΣΚΑ 1092581 20/10/2024

Καλείται διακοπή trap στον επεξεργαστή και ο έλεγχος περνάει στο kernel. Καλείται η συνάρτηση syscall() που υλοποιείται στο kernel/syscall.c

Το περιεχόμενο του καταχωρητή eax περνάει στη μεταβλητή num. Av ο αριθμός είναι έγκυρος καλείται η syscalls[num](), η οποία ανατρέχει στον πίνακα με τους δείκτες σε συναρτήσεις που φαίνεται παρακάτω και καλείται η αντίστοιχη συνάρτηση π.χ. extern int sys_kill(void); που υλοποιείται στο sysproc.c

Οι συναρτήσεις sys_name υλοποιούνται στα αρχεία sysproc.c ή sysfile.c

```
static int (*syscalls[])(void) = {
[SYS_getfavnum] sys_getfavnum,
[SYS fork] sys fork.
[SYS exit]
            svs exit,
[SYS_wait]
            sys_wait,
[SYS_pipe]
            sys_pipe,
[SYS read]
            sys_read,
[SYS_kill]
            sys_kill,
[SYS exec]
            sys_exec,
[SYS_fstat] sys_fstat,
[SYS_chdir] sys_chdir,
[gub 2Y2]
            sys_dup,
[SYS_getpid] sys_getpid,
[SYS_sbrk] sys_sbrk,
[SYS_sleep] sys_sleep,
[SYS_uptime] sys_uptime,
[SYS_open] sys_open,
[SYS_write] sys_write,
[SYS_mknod] sys_mknod,
[SYS_unlink] sys_unlink,
[SYS_link] sys_link,
[SYS_mkdir] sys_mkdir,
[SYS_close] sys_close,
[SYS_getpinfo] sys_getpinfo,
[SYS_settickets] sys_settickets
```

ΑΣΚΗΣΗ 5

• Αντιστοίχιση της getfavnum() με τον αριθμό 28 στο syscall.h

```
#define SYS_getfavnum 28
```

 Στο syscall.c προσθέτουμε τον ορισμό της και στον πίνακα από function pointers το ζεύγος [SYS getfavnum] sys getfavnum

NATAΛΙΑ ΡΟΥΣΚΑ 1092581 20/10/2024

• Στο sysproc.c υλοποιούμε την συνάρτηση

```
int
sys_getfavnum(void)
{
  return 10;
}
```

• Δημιουργώ το πρόγραμμα χρήστη program_getfavnum.c που καλεί τη system call getfavnum() και το προσθέτω στη λίστα USER_PROGS του Makefile. Προσθέτω τον ορισμό της system call για να είναι διαθέσιμη στον χρήστη στο user.h

```
#include "types.h"
#include "stat.h"
#include "user.h"

int main(void)
{
    printf(1,"My favourite number is %d\n",getfavnum());
        exit();
}

// system calls
int getfavnum(void);
int fork(void);
int fork(void);
int exit(void) __attribute__((noreturn));
int wait(void);
```

• Προσθέτω SYSCALL(getfavnum) στο usys.S

```
#include "syscall.h"
#include "traps.h"

#define SYSCALL(name) \
    .globl name; \
    mov1 $SYS_ ## name, %eax; \
    int $T_SYSCALL; \
    ret

SYSCALL(getfavnum)
SYSCALL(fork)
SYSCALL(exit)
```

Με τις εντολές make //compile ; make qemu //run on qemu το λειτουργικό σύστημα xv6 τρέχει στον QEMU emulator και βλέπω το αποτέλεσμα του προγράμματος που δημιούργησα.

```
$ program_getfav
My favourite number is 10
```

ΑΣΚΗΣΗ 6

- Αντιστοίχιση της halt() με τον αριθμό 29 στο syscall.h
- Στο syscall.c προσθέτουμε τον ορισμό της και στον πίνακα από function pointers το ζεύγος [SYS_halt] sys_halt
- Στο sysproc.c υλοποιούμε την συνάρτηση. Με την outw() γράφω στην διευθυνση 0x604 την τιμή 0x2000 για να κλείσει ο emulator.

```
int
sys_halt(void)
{
outw(0x604,0x2000);
return 0;
}
```

Δημιουργώ το πρόγραμμα χρήστη shutdown.c που καλεί τη system call halt() και το προσθέτω στη λίστα USER_PROGS του Makefile. Προσθέτω τον ορισμό της system call για να είναι διαθέσιμη στον χρήστη στο user.

```
#include "types.h"
#include "stat.h"
#include "user.h"

int main(void)
{
halt();
exit();
}
```

• Προσθέτω SYSCALL(halt) στο usys.S

Με την εντολή shutdown o gemu emulator κλείνει

```
SeaBIOS (version 1.16.2-debian-1.16.2-1)
Booting from Hard Disk...
acpi: cpu#0 apicid 0
acpi: cpu#1 apicid 1
acpi: ioapic#0 @fec00000 id=0 base=0
cpu0: starting xv6
cpu1: starting
cpu0: starting sh
$shutdown
```